

Jeg finder det mere interessant at se på, hvad de afgifter, der kommer ind på plasticposer, bliver brugt til, for her får man alene 150 mio. kr. ind hvert år, og en del heraf kunne udmærket gå til det nævnte formål. Jeg vil selvfølgelig gerne høre, om ministeren deler den opfattelse, at man her skal prøve at sætte ind for at optimere indsamlingen af plastic.

Efter Venstres opfattelse skal affald i store mængder principielt ikke transporteres hen over landegrænserne, og det fremgår af »Orientering fra Miljøstyrelsen vedrørende affaldsstatistik«, nr. 14, at den importerede mængde affald udgør knap 4 pct. af det producerede affald i Danmark og eksporten udgør 8 pct. Det er vel en rimelig størrelse, men den bør ikke efter vores opfattelse hverken forøges den ene eller den anden vej.

For Venstre er der altså i hvert fald syv helt afgørende vigtige punkter i debatten:

Vi ønsker, at kommunerne som nr. 1 har myndigheden, men at driftsopgaverne i højere grad udliciteres.

Punkt 2: Vi skal genanvende, men samtidig dér, hvor vi får en miljøeffekt.

Punkt 3: Vi skal bruge forbrænding, hvor det er mest miljørigtigt.

Punkt 4: Så lidt deponering som muligt er efter vores opfattelse at foretrække.

Punkt 5: Miljøafgifter og affaldsafgifter skal bruges, hvor det har en miljømæssig effekt, og det skal bruges på miljøet.

Punkt 6: Vi skal fremme kompostering og udvikling af biogasanlæg.

Og endelig som det syvende punkt: Vi skal satse på renere teknologi.

For Venstre er det fortsat sådan, at hele affaldsområdet vil have vores store opmærksomhed, og jeg har lyst til som afslutning at sige, at det er lykkedes det danske samfund at klare den her sag helt godt. Nuvel, vi kan se, at der er nogle problemer forude, vi skal have løst sammen, men det er alligevel væsentligt at notere sig her, at vi sådan set er et af de lande, der har klaret sig bedst i Europa.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Den norske forfatter Knut Faldbakken har skrevet en dobbeltroman, der hedder »Uår«. Den beskriver livet i et samfund, der er ved at drukne i kæmpe lossepladser, og det er beskrevet lige så levende, som Knut Hamsun beskrev sulten i sin roman af samme navn.

Sådan et samfund med en kæmpe losseplads, hvor vi skal leve på lossepladsen og leve af los-

sepladsens produkter, er ikke konservativ politik. Vi fik bugt med sulten. Vi skal også have bugt med affaldet.

Jeg synes, vores miljøminister kom med en meget fin redegørelse for, hvor langt man er kommet. Det var en udmærket status, som Det Konservative Folkeparti med rette kan glæde sig over sammen med Folketingets øvrige partier.

Det Konservative Folkeparti ønsker at nedbringe affaldsmængderne, øge genbruget, øge genindvindingen og afbrænde mest muligt af det resterende affald, så restdeponeringen og dermed behovet for lossepladser er mindst muligt.

Derudover er Det Konservative Folkeparti optaget af, at affaldsindsamling, affaldsforbrændingsanlæggene og de lossepladser, som vi skal have, skal fungere uden at belaste det omgivende miljø. Der er ingen idé i at bygge rensningsanlæg, fjerne giftige stoffer fra luft, vand og jord, hvis vi på lossepladserne lader miljøgifterne gå i drikkevandet eller i havvandet.

Som jeg kan lytte mig til hos de partier, der har haft ordet indtil nu, så tror jeg, der er meget bred enighed om disse mål i Tinget. Det er midlerne, og det er metoderne, der skiller os en smule.

Affaldshåndteringen ønsker Det Konservative Folkeparti på lang sigt lagt helt over i privat regi. Det politiske niveau skal stille krav ikke mindst til miljø og arbejdsmiljø i udbudsmaterialet, og politikere skal bevilge penge til en solid myndighedsadministration. Private skal løse opgaverne i et privat selskab eller et forbrugerejet selskab, blot ikke i et offentligt selskab. Det er der tre gode grunde til:

For det første skal det gøres for miljøets skyld, så vi får en klar skelnen for at sikre borgerne. På den ene side har vi uafhængige myndigheder, på den anden side private virksomheder eller andelsselskaber; de må samarbejde, men de må ikke blande sig. Myndighederne må ikke blive for gode venner med dem, de skal kontrollere. Langt de fleste kommuner har da også udliciteret affaldshåndteringen. Det er godt, og det er Det Konservative Folkeparti meget tilfreds med.

Denne klare adskillelse er forbrugernes sikkerhed for, at tingene bliver behandlet miljømæssigt forsvarligt. Kører kommunen selv hele myndighedssiden af affaldshåndteringen, kan økonomiske problemer friste til at se stort på miljøet. Myndighedsforpligtelsen kunne friste til